

עמ"י 5712/06/14 - יעקב מימוני נגד מדינת ישראל - הונאה דרום

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"י 5712-06-14 מימוני(עציר) נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופטת נחמה נצר
העורר יעקב מימוני (עצור)
נגד
המשיבה מדינת ישראל - הונאה דרום

נוכחים:

העורר וב"כ עוה"ד מסלם אריאטה

בשם המשיבה החוקר לאוניד גרינשפון

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר שהוגש על החלטה של בית משפט השלום בבאר-שבע מיום 02.06.2014, בה הורה בית משפט קמא על המשך מעצרו של העורר עד ליום 08.06.2014 עד השעה 14:00. בערר שבפני טוען העורר, כי לא היה מקום כלל להאריך את מעצרו לפרק הזמן האמור. כמו כן, נטען, כי במסגרת חקירתו של העורר בשלב של טרם הדיון בבקשה להמשיך ולהחזיקו במעצר, הוא נחקר אודות אירוע אחד, אשר התרחש יממה טרם הדיון בבקשה ואשר במסגרתו, כך על פי הטענה, ניסה העורר לקבל במרמה ספר תורה תמורת שיק אשר חזותו החיצונית היא מזויפת.

לטענת העורר, במסגרת הבקשה למעצר, נטען, כי כנגד העורר חשדות, כי התנהגות מעין זו חזרה על עצמה במספר הזדמנויות שונות קודם לאירוע האמור, אלא שלשיטת העורר, בעת חקירתו הוא לא נשאל כלל לגבי אירועים אחרים או קודמים, ועל כן לא היה מקום כלל, כי בית המשפט במסגרת קביעת תקופת המעצר, יביא בחשבון אפשרות, כי העורר נחשד בביצוע עבירות נוספות, שעה שלעורר לא ניתנה ההזדמנות הבסיסית להתייחס לחשדות אלה.

יצוין, כי בפני בית משפט קמא, באה בקשה כאמור ביום 02.06.2014, להאריך מעצרו של העורר, אשר נמצא במעצר מאז 01.06.2014, למשך עשרה ימים. אין ספק, כי מדובר בבקשה שעל פניה איננה מהבקשות השגרתיות ואורך תקופת המעצר המבוקשת, בוודאי איננה רגילה ואיננה שגרתית.

עיינתי בהחלטת בית משפט קמא, וכפי שאפרט להלן, באתי לכלל דעה, כי בסופו של יום, ניתן ולו בדיעבד, להצדיק את

הארכת המעצר כפי שניתנה. יחד עם זאת, היה ראוי, כי בית משפט קמא, לפחות במסגרת החלטתו, היה מנמק בצורה מפורטת יותר מדוע נכון היה להאריך המעצר לתקופה משמעותית כל כך, בפרט לאור העובדה, כי אם ימי המעצר התבקשו ביחס לאירוע נקודתי אשר התרחש ביום 01.06.2014, כי אז ספק רב אם ניתן היה בעניין זה, להצדיק הארכת מעצר כה משמעותית, ואם ימי המעצר אמורים היו לאפשר העמקה של החקירה, גם לגבי מקרים קודמים, כי אז מצופה היה, שהיחידה החוקרת, במסגרת חקירתה את העורר, תטיח בפניו דברים מפורשים יותר, ולא תסתפק בהצגת חשד כללי בדבר ביצוע נטען של עבירות מעין אלו גם בהזדמנויות קודמות.

אכן, העורר שמר על זכות השתיקה, ושאלות החוקר נענו ב"אין תגובה". יחד עם זאת, ספק רב אם שאלה כללית בדבר מעורבות באירועים קודמים, יש בה כדי לצאת ידי חובה של הטחת אירועים קודמים כחלק או כבסיס להצדקת בקשה להאריך מעצר לתקופה שלכל הדעות לתקופה ארוכה, ויש מי שיאמר, אף ארוכה מדי. יחד עם זאת, הואיל ובשלב הדין בערר, עלה בידי לעיין בתיק החקירה, כמו גם בתיקי חקירה נוספים אשר נפתחו כנגד העורר, כך שעלה בידי להתרשם מכך, שהטענה או החשד לקיומם של אירועים מעין אלו קודמים, וחשד נתמך בבסיס ראייתי, אשר בוודאי מצדיק המשך חקירה בכיוון זה ואף העמקה של החקירה על מנת לנסות ולהגיע לתמונה שהיא משמעותית יותר, הן מבחינת היקף המעשים המיוחסים לעורר, והן על מנת להבין את דרך פעולתו של העורר.

יש להדגיש, כי החשדות המיוחסים לעורר, הם בעניין מעורבות בהתנהגות תרמיתית, שיטתית ומתוחכמת עד מעוד. במצב דברים זה, העובדה, כי העורר שומר על זכות השתיקה כפי זכותו, בוודאי מטילה לפתחה של היחידה החוקרת את הנטל לנסות ולהגיע לחקר האמת בדרכים אחרות, ובכך יש בוודאי כדי להאריך את החקירה ואף לחייב שימוש באמצעי חקירה אחרים לנוכח הימנעותו של העורר מלהשיב לשאלות שהוצגו בפניו.

לסיכום - גם אם היה מקום שבית משפט קמא, היה מפרט בהחלטתו בצורה מושכלת ומשמעותית יותר, מדוע בחר לקבוע את תקופת המעצר כפי שבחר, הרי שבסופו של יום, ובמבט על מהלכי החקירה מאז נעצר העורר ועד הגיענו הלום, מצאתי, כי היחידה החוקרת מנצלת באופן ראוי, סביר אם לא למעלה מכך, את פרק הזמן שניתן בידה, ויש בהחלט להתרשם מהתקדמות משמעותית של החקירה.

אשר על כן, מהטעמים אותם מניתי, איני מוצאת מקום לשנות מהחלטת בית משפט קמא.

הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום ז' סיוון תשע"ד, 05/06/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאחר ששמעתי את דברי נציג המשיבה, נחה דעתי, כי נשמרו זכויותיו הבסיסיות של העורר, וכי העובדה שהעורר לא שוחח עם אשתו, מקורה בבקשה מפורשת של העורר.

ככל שהעורר שינה טעמו, ולפחות לעת הזו מבקש לשוחח עם אשתו, מצופה, כי היחידה החוקרת תיתן דעתה לבקשה זו ותאפשר קיומה של השיחה בהתאם לצורך.

ניתנה והודעה היום ז' סיוון תשע"ד, 05/06/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר, שופטת